

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci **žalobce: O. R.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2006, č. j. 55 Az 59/2005 – 127,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2003, č. j. OAM – 2371/AŘ – 2001, zamítnuta; a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku krajského soudu, jenž mu byl doručen dne 15. 5. 2006, kasační stížnost, která byla stěžovatelem podána na poštu k přepravě dne 2. 6. 2006 a doručena Krajskému soudu v Brně dne 5. 6. 2006 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Rozsudek byl stěžovateli doručován na uvedenou adresu: P., přičemž toto místo pobytu žalobce bylo v rozhodné době evidováno v databázi Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, a jež žalobce uvádí jako místo pobytu i v kasační stížnosti. Jak vyplývá z poštovní relace rozsudek - písemnost určenou do vlastních rukou - se nepodařilo adresátu doručit, neboť nebyl na uvedené adrese pobytu zastížen, a proto tato písemnost byla uložena na základě předchozí výzvy na poště dne 3. 5. 2006. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že rozsudek byl stěžovateli doručen dne 15. 5. 2006 (bylo postupováno v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, podle kterého nebude-li uložena písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl); na tom nic nemění skutečnost, že si stěžovatel osobně u Krajského soudu v Brně převzal rozhodnutí dne 1. 6. 2006 a tento den považuje za den doručení kasační stížností napadeného rozsudku.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, neboť se jedná o lhůtu zákonnou.

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel však podal kasační stížnost až dne 2. 6. 2006, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 29. 5. 2006.

Krajský soud v Brně po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu